तं राक्षसं भीमबलं भीमसेनेन पातितं । ददृशुः सर्व्वभूतानि सिंहेनेव गवाम्पति ।
तं प्रेक्ष्य निहतं भूमौ हतशेषाः निशाचराः । भीममार्त्तस्वरं कृत्वा जग्मुः प्राचीं दिशं प्रति ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि यक्षयुद्धपर्व्वणि मणिमद्वधो नामषष्ट्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १६० ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ श्रुत्वा बहुविधैः शब्दैर्नाद्यमानां गिरेर्गुहां । अजातशत्रुः कौन्तेयो माद्रीपुत्रावुभावपि ।
धौम्यः कृष्णा च विप्राश्च सर्व्वे च सुहृदस्तथा । भीमसेनमपश्यन्तः सर्व्वे विमनसोऽभवन् । १२७४०
द्रौपदीमार्ष्टिषेणाय सम्प्रधार्य्य महारथाः । सहिताः सायुधाः शूराः शैलमारुरुहुस्तदा ।
ततः संप्राप्य शैलाग्रं वीक्षमाणा महारथाः । ददृशुस्ते महेष्वासा भीमसेनमरिन्दमाः ।
स्फुरतश्च महाकायान् गतसत्त्वांश्च राक्षसान् । महाबलान् महासत्त्वान् भीमसेनेन पातितान् ।
शुशुभे स महाबाहुर्गदाखड्गधनुर्द्धरः । निहत्य समरे सर्व्वान् दानवान्मघवानिव ।
ततस्ते भ्रातरं दृष्ट्वा परिष्वज्य महारथाः । तत्रोपविविशुः पार्थाः प्राप्ता गतिमनुत्तमां । १२७५५
तैश्चतुर्भिर्महेष्वासैर्गिरिशृङ्गमशोभत । लोकपालैर्महाभागैर्द्दिवं देववरैरिव ।
कुबेरसदनं दृष्ट्वा राक्षसांश्च निपातितान् । भ्राता भ्रातरमासीनमब्रवीत् पृथिवीपतिः ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ साहसाद्यदि वा मोहाद्भीम पापमिदं कृतं । नैतत्ते सदृशं वीर मुनेरिव मृषा वधः ।
राजद्विष्टं न कर्त्तव्यमिति धर्म्मविदो विदुः । त्रिदशानामिदं द्विष्टं भीमसेन त्वया कृतं ।
अर्थधर्म्मावनादृत्य यः पापे कुरुते मनः । कर्म्मणां पार्थ पापानां स फलं विन्दते ध्रुवं । १२७५०
पुनरेवं न कर्त्तव्यं मम चेदिच्छसि प्रियं ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा स धर्म्मात्मा भ्राता भ्रातरमच्युतं ।
अर्थतत्त्वविभागज्ञः कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । विरराम महातेजास्तमेवार्थं विचिन्तयन् ।
ततस्ते हतशिष्टा ये भीमसेनेन राक्षसाः । सहिताः प्रत्यपद्यन्त कुबेरसदनं प्रति ।
ते जवेन महावेगाः प्राप्य वैश्रवणालयं । भीममार्त्तस्वरञ्चक्रुर्भीमसेनभयार्द्दिताः ।
न्यस्तशस्त्रायुधाः क्लान्ता शोणिताक्ततनुच्छदाः । प्रकीर्णमूर्द्धजा राजन् यक्षाधिपतिमब्रुवन् । १२७५५
गदापरिघनिस्त्रिंशतोमरप्रासयोधिनः । राक्षसा निहताः सर्व्वे तव देव पुरःसराः ।
प्रमृद्य तरसा शैलं मानुषेण धनेश्वर । एकेन सहिताः संख्ये रणे क्रोधवशा गणाः ।
प्रवरा राक्षसेन्द्राणां यक्षाणाञ्च नराधिप । शेरते निहता देवगतसत्त्वाः परासवः ।
लब्धशेषा वयं मुक्ता मणिमांस्तु सखा हतः । मानुषेण कृतं कर्म्म विधत्स्व यदनन्तरं ।
एतच्छ्रुत्वा सुसंक्रुद्धः सर्व्वयक्षगणाधिपः । कोपसंरक्तनयनः कथमित्यब्रवीद्वचः । १२७६०
द्वितीयमपराध्यन्तं भीमं श्रुत्वा धनेश्वरः । चुक्रोध यक्षाधिपतिर्युज्यतामिति चाब्रवीत् ।
अथाभ्रघनसङ्काशं गिरिशृङ्गमिवोच्छ्रितं । रथं संयोजयामासुर्गन्धर्व्वैर्हेममालिभिः ।
तस्य सर्व्वगुणोपेता विमलाक्षा हयोत्तमाः । तेजोबलगुणोपेता नानारत्नविभूषिताः ।
शोभमाना रथे युक्तास्तरिष्यन्त इवाशुगाः । ह्रेषयामासुरन्योन्यं ह्रेषितैर्व्विजयावहैः ।
स तमास्थाय भगवान् राजराजो महारथं । प्रययौ देवगन्धर्व्वैः स्तूयमानो महाद्युतिः । १२७६५